

KERNGROEP

Op de ekstra(inhaal-)kerngroepvergadering van 20 okt. j.l. in het verre Amersfoort was de opkomst van kerngroepleden slechter dan ooit dit jaar Slechts 41 leden van de 98 gaven acte-de-présence.

De twee haagse kerngroepleden waren er natuurlijk beide, zij het niet alletwee op tijd, én actief als immer.

Al bij het eerste echte agendapunt, de verantwoording van de themagroep Miljeu, kwam Wim Tigges in het geweer. Hij pleitte ervoor dat themagroepen meer aksent zouden leggen op het werken naar de basis toe, i.p.v. zich te blijven richten op de bovenstructuur van de partij. Als geschikt voorbeeld noemde Wim de korte inhoudelijke notities in de PPR-aktiekrant. In de stroom van toezeggingen die de woordvoeder van de themagroep over de kerngroep uitstrooide nam hij deze suggestie natuurlijk gaarne, ter overweging mee.

Bij de verantwoording van het partijbestuur stelde Jaap de Jong indringende vragen n.a.v. de bestuursverkiezingen op het najaarskongres en het daarvoor opgestelde advies. Zo wilde hij weten of het partijbestuur het funktioneren van haar zittende leden voor dat kongres nog te evalueren. Hij wist in ieder geval één bestuurslid dat zijns inziens beter vervangen kon worden. Verder worden in het advies de huidige voorzitter, sekretaris en penningmeester van de Stuurgroep Raads- en Statenwerk weggepromoveerd. Jaap vond het een slechte zaak dat zo het ene gat werd gevuld door het ander te trekken, en wilde van het partijbestuur weten of zij al plannen had het funktioneren van de stuurgroep op te vangen. Op beide vragen kreeg hij nauwelijks bevredigend antwoord, desondanks wilde hij het, gezien het soort onderwerp, niet op een stemming laten aankomen.

De PPR-begroting '80 was niet minder een kolfje naar zijn hand. In meerdere discussieronden probeerde hij de penningmeester duidelijk te maken dat het ongewenst is een begroting als initiël te presenteren. Begrotingen zijn per definitie initiël, wanneer je hem nu ook nog zo gaat noemen wordt de besluitvorming van het kongres wel heel erg gerelativeerd en de eigen marge voor besluitvorming van het partijbestuur gauw te groot. Uiteindelijk kreeg hij van de zijde van het PB toezeggingen om binnenkort in de kerngroep terug te komen op de wijze van begroting vaststelling in de PPR. M.n. ook belangrijk omdat de praktijk en de formele regeling heel erg ver uit elkaar gegroeid zijn, en m.n. de actiecentra bijna geen mogelijkheid hebben tot beïnvloeding.

Naast nog andere en meer technische vragen en opmerkingen stelde hij als laatste dat Den Haag de voorgestelde vermindering van afdracht aan de plaatselijke aktiecentra onaanvaardbaar vindt en er dan de voorkeur aan geeft de frekwentie van de PPR-aktiekrant verder terug te brengen om de begroting min of meer sluitend te krijgen.

Bij de verantwoording van de Tweede Kamerfractie, die de Algemeen Beschouwingen behandelde, werd het woord namens Den Haag niet gevoerd.

Wim Tigges was weer aan de beurt bij de discussie over een notitie van het partijbestuur over de PPR-aktiekrant. Zeker niet als enige spreker, uitte hij nogal wat kritiek op de huidige partijkrant. Ook hier verwoorde hij de haagse behoefte aan meer inhoudelijke informatie. Belangrijk was het ook vastgesteld te krijgen dat de status van de notitie niet beleidsbepalend was.

Bij twee agendapunten moest de Kerngroep haar tanden laten zien. Zij weigerde voornamelijk een Financiële Commissie te benoemen waarvoor leden waren voorgedragen die ook al deel uitmaken van de zittende commissie, terwijl die commissie dit jaar haar taken niet heeft uitgevoerd. Later bleek dat voor de tweede keer er van de Stichting Radikale Vorming er geen vertegenwoordiger was om de verantwoording af te leggen. Hierdoor ontstaken sommige kerngroepleden in grote woede; het partijbestuur kon ternauwernood voorkomen dat de kerngroep aan de SRV een subsidiestop oplegde. Het partijbestuur zal nu het bestuur van de SRV tot de orde roepen, eventueel zelfs stappen tegen haar ondernemen.

Samenvattend kan gezegd worden dat deze kerngroepvergadering niet zo vreselijk interessant was, maar tegelijkertijd wel belangrijk omdat bleek dat de kerngroep zelfbewuster wordt en op haar strepen gaat staan als dat nodig is. Alleen zo zal zij zich binnen de macht gezag en invloed verwerven.

Voor iemand die, zoals uw verslaggever, met het nederlandse staatsrecht intensief bestudeerd, een uitermate interessante ontwikkeling, waarbij allerlei parallellen getrokken kunnen worden naar staatkundige ontwikkelingen in de vorige eeuw. Maar daarmee zal de geduldige lezer hier niet geplaagd worden.

Jaap de Jong.